

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A hálózat szívverése**

1. A hálózat szívverése

Szél-Kata

A fémállvány hideg rezgése végigfutott Alinda talpán, ahogy átvette a hajtókar új ritmusát. János nem felelt az öregasszony szavaira; tekintetét a szektor homályos sarka felé szegezte, miközben jobb tenyerével ritmikusan ráütött a láncvédő vaslemezre. Három rövid, fémes koppanás, majd egy elnyújtott rezgés.

A dinamoterem fémvázán átfutott az impulzus. Nem volt éles zörej, de a szomszédos sorok pedálosai megéreztek a talpuk alatt. A tizenhatos állomáson egy ismeretlen, görnyedt alak egy pillanatra megtorpant, majd átvette a ritmust: ő is háromszor rácsapott a tartóoszlopra. A jel lassan végighullámozott a vason.

- Mit műveltek? - sziszegte a nagymama, és riadtan nézett a falon sziporkázó wattmérőre. - Ez nem túlterhelés... Ez szándékos zavar! Ha az őrszem észreveszi a pulzálást, mindhárunkat elvisznek!

- Nem fogja észrevenni, ha mind egyszerre csináljuk - mondta János halkán, de a hangjában olyan keménység volt, amit Alinda még sosem hallott. - Nem emeljük meg a feszültséget. Csak megszakítjuk az egyenletességet.

Alinda követte a fiú mozdulatait. A lába felvette a szaggatott terhelést. A falon lévő mutató nem ugrott vörösbe, de lassan, hullámozó ritmusban táncolni kezdett, mintha maga a csarnok kapott volna szívverést.